

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

سایت گزارشگران
۰۸ دسمبر ۲۰۱۷

از مصاحبه های کارگری گزارشگران جنبش کارگری در ایران، ضعف ها و قوت ها مصاحبه با غلام عسکری

باز هم تأکید می کنم که من با کلمه فرقه گرائی کاملاً ناآشنا هستم اما طی هفده سال تبعیدم آنچه مرا سخت آزار داده عدم اتحاد فراگیر تمامی مخالفان رژیم آخوندی می باشد در صورتی که درد و هدف دشمن مشترک را بخوبی می شناسند و در این زمینه متفق القول می باشند. من یقین دارم در صورت بالا رفتن وزن اتحاد سازمانها و احزاب و گروه های خارج از کشور با داشتن یک مانیفست معقولانه و مورد قبول حداکثر در قالب یک اپوزسیون ترقیخواه آن انفجار مورد نظریه وقوع خواهد پیوست اما متأسفانه امروز من شاهد خلاف آن هستم و بارها درسخرانیها و مصاحبه ها و نوشته هایم برای من مهم تأکید کرده ام که تا من و توما نشویم رژیم و افسرهای آخوندی به عمر ننگین خود در کشورمان ادامه خواهد داد تا آنجائیکه بنابه مأموریتی که دارند ایران را به سوریه و یمن و عراق و لیبیا و افغانستان دیگری تبدیل خواهند کرد.

دستگیری دوباره محمود صالحی فعال کارگری شناخته شده که سالیان دراز رنج و محرومیت و زندان و شکنجه را بر دوش کشید تا از حقوق محرومان و هم زنجیران خود دفاع کند، انگیزه این مصاحبه هاست. روشنی افکندن بر نقاط کور و ضعف های جنبش میلیونی کارگران ایران برای دستیابی به ابتدائی ترین حقوق انسانی خویش دلیل این تلاش اندک و نظرخواهی از فعالان کارگری و سیاسی از سوی گزارشگران است.

موج اعتراضات کارگری به بی عدالتی های موجود سالهاست به شکل فزاینده در جریان است. گاه همانند آتشفشان در مکانهای تولیدی و خدماتی غلیان می کند و فضای خبری و رسانه ئی را به خود تعلق می دهد. زنجیر فقر و ستم نظام سرمایه داری برپایشان و بار گران تورم و هزینه های زندگی روزمره را بر گرده خویش می کشند. ظلم و تعدی و بی حرمتی به آنان از سوی مسئولین حاکم بدون مرز ادامه و جریان دارد. در این میان اما فعالان و نمایندگان کارگران بیش از همه در تیررس نابکاران و دشمنان کارگران و زحمتکشان قرار دارند. کارگران معترض به این بی عدالتی ها

را می کشند. شلاق می زنند. به زندان می افکنند. شکنجه می کنند. اسیران زندانی را می کشند. محکوم به مرگ خاموش می کنند. آنان را بیکار و از حق زندگی شرافتمندانه محروم می کنند. صدای اعتراض و شکایات آنها در فضای خبری سرمایه زده داخل کشور بندرت به گوش کسی می رسد. همبستگی بین المللی کارگران خارج از کشور با کارگران ایران اگر چه قدرتمند است اما با بی اعتنائی مطلق دست اندرکاران حکومتی مواجه است. برآستی برون رفت از این وضعیت چگونه می تواند باشد؟ هم از اینرو با فعالان کارگری و سیاسی مصاحبه می کنیم.

معرفی: من غلام عسکری از فعالان قدیمی کارگری ایران که افتخار دارم طی پنجاه سال انجام وظیفه در راستای دفاع از حقوق همکارانم توسط گزمه های شاه و شیخ متحمل خسارت های جبران ناپذیر شده ام اما هرگز باعث نشده اند تا از مواضع خود عقب نشینی کنم. طی هفده سالی که در تبعید هستم همچنان به وظائفم ادامه می دهم. پیرو هدفم جهت احقاق حقوق جامعه کارگری در قالب جبهه متحد کارگران ایران در سال ۱۳۵۹ اقدام به تأسیس اولین ودمکراتیک ترین شوراهای کارگری در مجتمع فولاد اهواز و شرکت های تابعه و وابسته کردم که پس از چندماه فعالیت طی یک یورش وحشیانه در تاریخ ۱۳۶۰/۴/۱ توسط کمیته ها و سپاه پاسداران من و ۳۲ نماینده شورا دستگیر و به زندانهای شهر اهواز منتقل شدیم.

گزارشگران: طی سالهای اخیر شاهد افزایش تصاعدی اعتراضات کارگری هستیم. شمارش آنها دیگر ممکن نیست. هر روزه بخشی از این وقایع در محیط های تولیدی و خدماتی انعکاس خبری می یابند و اینها تنها قسمتی از این اخبار هستند. ارزیابی شما از موقعیت جنبش کارگری در کشورمان چیست؟

غلام عسکری: همچنان که در نوشته ها و مصاحبه ها همواره اشاره کرده ام پس از پایان جنگ ضد میهنی خمینی و صدام که در آن توده های زیرین جامعه خاصاً جامعه کارگران و زحمتکشان برای دفاع از تمامیت ارضی کشورمان نقش بی بدیلی داشتند متأسفانه نیروهای اطلاعاتی و امنیتی و سپاهی و بسیجی در یک چرخش کودتاگونه اما به تدریج بر صنایع بزرگ و کوچک کشور مسلط شدند و از سوی دیگر با امکانات مالی بی حساب از غارت حاصل دسترنج کارگران و سایر زحمتکشان، بخش صادرات و واردات و بازار را نیز تصرف کردند به همین لحاظ به صورت تصاعدی در مقابل واردات کالاهای بنجل از کشورهای سرمایه داری موجب تعطیلی کارخانه ها و صنایع بزرگ و کوچک کشور شدند این امر باعث بیکاری میلیونها کارگر شد و در صورت اعتراض نیروهای سرکوبگر اقدام به دستگیری فعالان کارگری می کردند اما با توجه به گذر زمان و بالارفتن آگاهی توده های زحمتکش از ماهیت ضد بشری رژیم آخوندی امروز شاهد جنبش های متعدد در سطح کشوری باشیم به باور من در صورت به هم پیوستن جنبش های کارگری و مدنی و مالباختگان و بازنشستگان و خانواده های جانباختگان و زندانیان سیاسی و عقیدتی و معلمان و زنان و دانشجویان در آینده نچندان دور شاهد تحولات بزرگی در کشور خواهیم بود.

گزارشگران: از حکومت عدل علی گفته می شد و این که رهبران جمهوری اسلامی می خواستند دست پینه بسته کارگران را ببوسند و در گذر تاریخچه این حکومت دیدیم که چه بر سر کارگران و زحمتکشان رفت. هر جا اعتراضی هست نیروهای ضد شورش بسرعت در برابر شریف ترین انسانهای کشورمان صف می بندند و در اندیشه سرکوب وحشیانه آنها هستند و از هیچ جنایتی ابا ندارند. ریشه اینهمه خصومت و خشونت چیست؟

غلام عسکری: البته بنا به گفته آخوندهای دینکار قبل از کودتای ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ مکرراً تأکید می کردند که پیامبر بردست های پینه بسته کارگران بوسه می زد که همچون سایبردروغ های خمینی جلاد و پيروانش این یک فریب و تزییر به سبک ملایان بود که بارها شاهد بوده و هستیم که درمقابل اعتراضات صنفی کارگران در بیدادگاههای گوش به فرمان نیروهای اطلاعاتی و امنیتی حکم ناعادلانه و قرون وسطائی زندان و شلاق برای کارگران شرافتمند ایران صادر و به اجراء درآمده است.

همانگونه که قبلاً اشاره کردم یورش به جمع کارگران زحمتکش در راستای منافع سران حکومت و باندهای تحت امرشان می باشد زیرا می دانند در صورتی که پاسخ به خواست های بحق کارگران را بدهند بخش بزرگی از غارت های نجومی آنها حذف خواهد شد و از طرفی همواره سعی دارند برای بهره کشی بیشتر توده های زحمتکش رانجامند و از این ترند در جهت تفرقه بین کارگران علیه هم استفاده کنند.

در مورد ریشه خصومت حاکمان حکومت فاشیسم دینی با توده های کارگری باید به ساختار فکری متحجر ملایان توجه کرد که همواره از نقش تأثیرگذار جامعه کارگری در تحولات بزرگ وحشت دارند به همین لحاظ سعی در تضعیف موقعیت کارگران دارند.

گزارشگران: فعالان کارگری همیشه خود و خانواده هایشان در خطر دستگیری و زندان و شکنجه، تهدید و آزار بوده اند. دفاع از حقوق هم قطاران تحت ستم در جمهور اسلامی یعنی هزینه سنگین دادن و در این شرایط برخی از آنها همانند شاهرخ زمانی و کورش بخشنده و محمد جراحی به اشکال متفاوت بقتل رسیدند. امروزه نیز رضا شهابی و محمود صالحی در خطر جدی هستند. علت زوم شدن مسئولان جمهوری اسلامی بر آنها چیست؟

غلام عسکری: قبلاً اشاره کردم طی سی و هشت سال ظهور حکومت فاشیسم دینی که در یک توطئه از پیش طراحی شده دول استعماری و سرمایه داری قشرانگلی و مفتخور آخوندی رابه رهبری خمینی بیسواد و بی احساس در راستای اهداف شوم درازمدت خود به قدرت رساندند با تاریخچه توان و جنبش های کارگری خاصاً در جریان انقلاب هائی چون انقلاب اکتوبر اتحاد جماهیر شوروی و انقلاب چین و پولند و دیگر کشورها آشنا بودند مخصوصاً نقش کارگران ایران در سرنگونی حکومت شاه در سال ۱۳۵۷ به همین لحاظ دشمن شماره یک خود را آگاهی توده های زیرین جامعه و جامعه کارگری و داشتن رهبران و پیشتازان و فعالان مدافع حقوق آنها می دانند که از سال ۱۳۵۸ این جنگ نابرابر آغاز شده و انسانهای بزرگوار و وارسته ای چون زنده یاران شاهرخ زمانی و کورش بخشنده و محمد جراحی و افشین اسانلو توسط گزومه های ولی فقیه حذف فزینی شدند و فعالان سرشناسی چون محمود صالحی و رضا شهابی و بهنام ابراهیم زاده و علی نجاتی و دیگر فعالان کارگری بارها دستگیر و پس از تحمل شکنجه های جسمی و روحی بهترین سالهای عمر خود را در زندان گذرانده اند و اکنون با انواع بیماریهای لاعلاج در معرض خطر مرگ قرار دارند.

اما از آنجائی که دول سرمایه داری همچنان به وجود رژیم ضدبشری آخوندی در منطقه خاورمیانه تا شمال افریقا نیاز دارند با وجود محکومیت شصت و چهار باره در مجامع بین المللی به خاطر نقض آشکار حقوق بشر و جنایت علیه بشریت و سرکوب آزادیهای شهروندی و اعدام های فله ئی و قطع اعضای بدن متهمین با داشتن حق ناعادلانه و تو از الزام آوری آنها جلوگیری می کنند.

گزارشگران: تاریخچه جنبش کارگری پیوسته با مقوله ای به نام فرقه گرائی رویه رو بوده است. از سوی رهبران فکری سوسیالیسم هم مذمت و سرزنش شده و مقابله با آن ضروری ارزیابی شده است. ارجحیت دادن منافع و تمایلات

گروهی، سازمانی و حزبی بر منافع کل طبقه کارگر نمودی از این انحراف بوده است. آیا امروزه و در ارتباطات با جنبش کارگری در کشورمان حضور آن را محسوس می‌دانید؟

غلام عسکری: من با به کاربردن واژه فرقه‌گرایی در جامعه کارگری مخالفم اما باید تأکید کنم که ساختار جامعه کارگری ایران از دیرباز یک سیستم سنتی داشته که در هر نقطه از کشورمان کارگران تعلقات عریان به قوم و رسومات و خانواده و دین و مذهب داشته دارند.

اما در مورد گرایش‌های سیاسی و سازمانی و حزبی و گروهی پس از پیدایش نفت در زادگاهم شهر اولینها مسجد سلیمان در سال ۱۹۰۷ میلادی به تدریج روبه رشد داشته که تأثیرات کشورهای قدرتمند جهانی در به وجود آمدن تعدادی از آنها مشهود بوده اما امروز در جامعه کارگری ایران شاهد هستیم با صراحت می‌گویم که همگان دارای درد و دشمن و هدف مشترک هستند که در صورت اتحاد فعالان خارج نشین و کسب حمایت‌های بین‌المللی بدون شک رژیم ملایان را همچنان که ما در سال ۱۳۵۷ انجام دادیم سرنگون خواهند کرد.

اما به باور من با توجه به ساختار اجتماعی کشورمان در مقابل اعمال ضدبشری حاکمان خودکامه در صورتی که آگاهی اجتماعی به پنجاه به اضافه یک برسد هیچ قدرت و یا انحرافات و دسیسه‌ها توان مقابله با سیل خروشان مردم را نخواهند داشت.

گزارشگران: از همبستگی همه جا سخنی هست. تقریباً تمامی نهادها و فعالان شناخته شده کارگری در داخل و خارج از کشور از آن و اهمیتش می‌گویند. اما رد پای فرقه‌گرایی و مقاومت در برابر آن عریان و پنهان دیده می‌شود. همبستگی اما کمتر ملموس است. هنوز یک نمایش در دفاع از صفوف میلیونی کارگران ایران که انفجار رسانه‌ئی در خارج از کشور در پی داشته باشد، دیده نشده است. علت را در چه می‌بینید؟

غلام عسکری: باز هم تأکید می‌کنم که من با کلمه فرقه‌گرایی کاملاً ناآشنا هستم اما طی هفده سال تبعیدم آنچه مراسم آزارداده عدم اتحاد فراگیر تمامی مخالفان رژیم آخوندی می‌باشد در صورتی که درد و هدف و دشمن مشترک را بخوبی می‌شناسند و در این زمینه متفق القول می‌باشند. من یقین دارم در صورت بالارفتن وزن اتحاد سازمانها و احزاب و گروه‌های خارج از کشور با داشتن یک مانیفست معقولانه و مورد قبول حداکثر در قالب یک اپوزسیون ترقیخواه آن انفجار مورد نظریه وقوع خواهد پیوست اما متأسفانه امروز من شاهد خلاف آن هستم و بارها در سخنرانیها و مصاحبه‌ها و نوشته‌هایم بر این مهم تأکید کرده‌ام که تا من و تو ما نشویم رژیم و افسرهای آخوندی به عمر ننگین خود در کشورمان ادامه خواهد داد تا آنجائی که بنابه مأموریتی که دارند ایران را به سوریه و یمن و عراق و لیبیا و افغانستان دیگری تبدیل خواهند کرد. ما باید دست از تضادهای کهنه برداریم و طرحی نو در اندازیم و بنیادش بر اندازیم.

گزارشگران: پیشنهاد شما برای گذر از موانع همبستگی صفوف حامیان کارگران کشورمان چیست؟

غلام عسکری: آگاهی اتحاد و همبستگی و مقاومت در مقابل نیروهای سرکوبگر و آغاز نافرمانیهای مدنی و شرکت در تمامی جنبش‌های مدنی و صنفی و سیاسی و حمایت از فعالان کارگری و خانواده‌های آنها در داخل کشور.

اتحاد فراگیر تمامی عاشقان رهائی ملک و ملت ایران از اسارت و اشغال داعشیان حاکم بر کشورمان فارغ از هر مرام و مسلک و عقیده در خارج از کشور.

به امید فردای آزادی متحد و پیروز باشید.

گزارشگران: با سپاس از شما و امید که کارگران و حامیان راستین کارگران ایران موفق باشند.